

کنیم تا مردم نظر خودشان را بیان کنند. امروز ترس از برخورد حاکمیت با مردم معترض ریخته شده است. با این مشکلات اقتصادی از جمله تورم، که در کشور وجود دارد، جوان دهه هفتاد و هشتاد دیگر نمی تواند ازدواج کند یا به یک شغلی دسترسی داشته باشد. طبق آمارهایی که وجود دارد، یک کارمند باید چند ده سال کار کند تا به مسکن برسد؛ بنابراین جوان امروز چیزی برای از دست دادن ندارد، حالا شما محدودش کن و بگو مجوز بگیر. فایده ندارد. حتی با دیدگاه خیلی تسهیل گرایانه هم بخواهیم تصویب کنیم باز ممکن است عده ای بگویند که همین را هم دیگر قبول نداریم. البته به هر حال باید قانونمند شود، یک قانون مختصر و مفید که لایحه اش هم قبلاً تهیه شده است. ما در سال ۱۳۹۸ این لایحه را تهیه کردیم، اما خیلی راحت گفتند که مسکوت بگذارید. البته آیین نامه چگونگی برگزاری اجتماعات سال ۱۳۸۸ هم موجود است. سال ۱۳۸۲، یعنی بیست سال پیش گفتند که شورای تأمین شهرستان ها یک جاهایی را تعیین کنند. مشکل ما این است که قانون را اجرا نمی کنیم. همین اصل ۲۷ و آیین نامه یاد شده موجود را هم اجرا نمی کنیم. فکر می کنم پانزده ماده باشد.

علی صابری تولایی: ایرادی که در مجلس حدود یک سال پیش مطرح شده بود، همان نکته پنجم عریض بنده بود که بالاخره کار و سررشته به دست مرجعی سپرده می شود که نمی گذارد قانون اجرا شود. چرا؟ چون قانون تبصره پذیر است. قانون به مفسر نیاز دارد و وقتی مفسر را شورای تأمین یا وزارت کشور قرار بدهید، همیشه این اتفاقات می افتد. مهم ترین بخش همین بحث مرجع است. اگر اینجا را مشخص نکنید و پایتان را محکم نکنید، بقیه جاها روی هواست؛ مانند لایحه حقوق شهروندی دولت که گفته بود همگان این حق را دارند مگر به موجب قانون، که باعث شده بود به منشور شهروندی بخنند. می گفتیم خب این قانون کی هست که می تواند همه را محدود کند؟ اینجا هم همین طور است. مرجع ناظر بر استیفا و اجرای حق اعتراض، بزرگه اصلی است.

بیژن عباسی: لایحه به سه سال پیش مربوط است و فکر می کنم که هیئتی را پیش بینی کرده بودیم که از نهاد های مدنی از جمله مطبوعات، تشکل ها و کانون وکلا هم در آن حضور داشته باشند؛ یعنی هیئت حاکمیتی و حکومتی و مجوز محور نباشد، همه این ها را پیش بینی کرده بودیم، ولی چه کنیم که به دولت رفت و گفتند که فعلاً مسکوت بگذارید.

علی صابری تولایی: این لایحه برای چه سالی است؟

بیژن عباسی: برای سال ۱۳۹۸. دقیقاً بعد از اعتراضات آبان ۹۸ بود. دی ماه همان سال آماده شد.

و البته برای اجرای بهتر اصل ۲۷ حقوقدان ها هم باید به صحنه بیایند و دولت را یاری کنند.

علی صابری تولایی: در حوادث اخیر تا حالا یک نفر به ما نگفته بود که در این زمینه نظری دارید یا نه! دعوت شما اولین دعوتی است که از من شده تا نظر ما را هم بخواهند. متأسفانه با کسانی مشورت می شود که به پیچیدگی اوضاع دامن می زنند. اینکه تصمیم گیران از مشاوره های صادقانه بهره ببرند و با وضعیت جامعه بهتر آشنا شوند بسیار مهم است. متأسفانه بسیاری از کسانی که مورد اعتمادند، به جای گزارش واقعیت های جامعه، گزارش های آرامش بخش می دهند و بسیاری از مشاوران صادق و مطلع از وضع جامعه، مورد اعتماد نیستند. این مشکل باید حل شود و تصمیم گیران اطلاعات صحیح تری از متن جامعه کسب کنند. البته در گفت و گو با حاکمیت هم نباید توقع بالا داشت. نمی توان یکباره انتظار تحولات جدی داشت. همیشه تفکرات بسته و مخالفت های نادرست وجود دارند. باید گام به گام حرکت کرد. اگر ناگهان و با توقع بالا پیش برویم، واکنش های سخت همه چیز را از دست خارج می کند. ▶